

Sommaren med **TRUBBEL**

Sommar och fölning och ston på betäckning och en mc-tur till franska Rivieran – kan det se bättre ut inför sommaren? Nej, det tyckte i alla fall inte jag!

Av: DUTTAN MATTSSON

Florese, mitt halvblodssto, skulle föla de sista dagarna i juni (Ebonit är pappan) och sedan åka på semin. Plats på seminstationen var beställd, efter att det hade tagit närmast hela vintern att bestämma sig för vilken halvblodshingst det skulle bli. Det blev i alla fall klart och hingstägarna talade om att han var tillgänglig.

Betäckningsston kom och det är så himla kul. Juni går mot sitt slut och kameran monteras i Florese box och kopplas till TV:n som står i sovrummet... Nu kan jag se vad som händer, men vadå händer – varje dag man väntar är ju som en evighet!

Florese blev tjockare och tjockare för varje dag som gick och hon såg ut att ha tröttnat på att vänta hon också. Kvällen den 11 juli var hon extra orolig och ville in redan klockan nio och det är ganska tidigt då sommarkvällarna här är ljusa som på dagen, så hästarna är ute till tio-elva på kvällarna.

OK, Florese fick gå in och jag gick och knäppte på TV:n så att jag kunde ha lite koll på henne. Hon åt lite och drack lite gick omkring lite.... och vips så hängde det små hovar ut, då lade hon sig ner. Några krystningar och den lilla var ute. Jag hann bara gå ut i stallet sen var det klart. Allt gick fort och lätt, både med fölning och efterbörd.

Den lille som kom var ett sto, fux med en stor och bred bläs och höga strumpor bak och på ena fram. Florese såg salig ut och slickade och buffade och pratade med den lilla.

Florese reste sej direkt fölet var ute, och det tänkte minsann fölet också göra! Och fölet är ju inte ett fuxsto för intet När hon var tre minuter gammal började hon försöka resa sej, och stod upp då hon var åtta minuter! En liten envis dam det där.

Efter att jag tvättat naveln och sett att hon diat gick jag in. Åh va skönt, nu kan man få sova en hel natt utan att passa på TV:n. Det är härligt att istället få somna med sitt sto och nya föl i rutan.

Komplikationer!!!

Halv sex nästa morgon vaknade jag och tittade på dom när dom låg i halmen och myste men var det inte något som inte stämde? Florese såg ut att ha krystvärkar ju!

Jag flög ur sängen och sprang ut i stallet med telefonen i högsta hugg. Jo något var fel, helt fel! Mitt snälla underbara sto hade mycket ont så jag ringde veterinären. Jag fick veta av den veterinär som till slut svarade att mitt sto hade haft en jobbig fölning och var trött! Och hon (veterinären) ifrågasatte om jag hade fått något föl någon gång, och dessutom när jag talade om att Florese hade så ont, så frågade hon hur jag kunde veta att hon hade ont !!!! – Nej, nej, du måste ha lite is i magen, hade människan mage att säga till mig. Hon vägrade i alla fall att komma.

Hmmmm vad göra nu då? Tja det ser ut som om det skulle kunna vara kolik så jag måste i varje fall försöka få upp henne och gå med henne och se om det släpper. I annat fall kan

Florese och hennes blott dygnsgamla föl under den korta tid de fick tillsammans.

det ju ha blivit någon liten bit av efterbördens kvar som jag inte har sett fast jag studerade den så noga i går eller så har hon inte dragit ihop sej som hon ska. Men det är inte så lätt att veta då jag faktiskt är verktygsmakare och inte veterinär!

Florese vägrade att resa sig och hon är STOR, 168 cm i mankhöjd och väger över 600 kg och det viffar man inte upp i en handvändning kan jag säga. Telefonen gick varm för jag måste hitta någon som kan hjälpa mig. Tillslut fick jag tag på Bengt som kom direkt. Ut med fölet så kanske vi kan få upp Florens, och ja det gick efter stor möda. Men inget blev bättre med Florese fast vi gick och gick. Ibland hann vi gå tio meter innan hon kastade hon sig i backen och krampade.

Veterinären ringdes gång på gång med det enda svaret ring det här numret för hon är i Älvdalen! Sagt och gjort jag ringde men inget svar, ringde och ringde och till slut svarade hon ... veterinären alltså! Och tro det eller ej men det var samma veterinär som på morgonen och nu var hon rent otrevlig mot mig. Dessutom var hon inte längre i Älvdalen heller utan på stationen i Mora igen, så helt klart

hade hon struntat i att svara i telefon på väg dit efter besöket i Älvdalen.

Den här historien kan göras hur lång som helst så jag kortar av den en hel del. Jag ringde och pratade med veterinärer säkert 20-30 gånger den dagen.

Fredagen den trettonde

Florense åt och drack lite då och då, och var lite bättre stund vis. Men dag blir till kväll, och hon var inte bra så jag ringde veterinären igen, och äntligen en annan veterinär som hade jour, Han kom direkt fast han har över tio mil att åka!

Alla tänkbara undersökningar gjordes, och jag berättade om hela dagens händelser för honom. Florense hade även gått och sipprat lite blod bak hela dagen. Jag hade talat om det för alla veterinärer jag pratat med under dagen, eftersom jag tyckte att det var ganska mycket blod men det nonchalerade de helt, för det var normalt.

Florense fick alla möjliga medikament och dropp osv och veterinären hade Strömsholm i telefonen hela tiden. Florense blev inte ett dugg bättre.

Mycket hände den kvällen, och kvällen blev till natt. Slutligen fanns inget mer att göra, Florense lade sig en sista gång i gräset och där blev hon liggandes. När jag tog farväl av henne så var det något som brast inne i henne och det började forsa blod bak. Hon bara lyfte benet och tittade mot baken och det såg ut som om hon redan hade lämnat det här livet.

Veterinären tog bort henne där i gräset, Florense hann vara mamma till det här fölet i 27 timmar. Klockan hade passerat midnatt så det hade hunnit bli fredagen den 13 juli.

Jaha Då står man där med en stor sorg och en 27 timmar gammal fölunge – bara elände och krångel! Bara att bädda i stallet det. Sagt och gjort, madrasser och täcke och veterinärens hemkokta recept på ersättning åt fölet bars ut i stallet.

Den lilla rödhåriga damen var ju som sagt en mycket envis dam redan från början och hon tyckte inte att det

Trubbels första möte med Cålle

skulle räcka med mat var trettionde minut.

Ett passande namn

Den rödhåriga damen måste ju ändå få ett namn Och vad skulle kunna passa bättre än Trubbel, för det är ju precis vad det blev ju!

Trubbel krävde massor med tid och omsorg, jag var med henne i stort sett 24 timmar per dygn. Enda gångerna jag inte var med henne var då jag kollade och fixade för och med de andra hästarna. Hon tempades två gånger om dagen, navelvård varje dag, hon fick diarré och fick lov att tvättas i baken flera gånger om dagen osv osv. Hela tiden fanns det saker som måste göras.

Coleburn (Cålle), Ebonits fyra-åriga son, har varit här hos mig sedan mitten av december. När Trubbel föddes stod han bredvid Florense, han stod blick stilla och tittade hela tiden. Cålle har sedan hela tiden försökt att se och prata med Trubbel, han blev inte nöjd i sin box förrän han flyttades in i boxen bredvid henne.

När Trubbel vart arton dagar så tyckte jag hon var stor nog att släppas ihop med Cålle. Hon och Cålle gick bredvid varandra i hagen så nu var det dags att pröva Sagt och gjort jag öppnade mellan hagarna. Cålle blev jätteglad och han har sedan dess hela tiden stått vid Trubbels sida.

Goa snälla Cålle är en utmärkt "mamma" men han uppfostrar kanske

inte så mycket, han är för snäll och Trubbel är ju en bestämd dam.

När Cålle rids och Trubbel får vara ensam i hagen så blir hon inte orolig utan skitarg för att han inte är där han ska vara och när han sedan kommer tillbaka får han det hett om öronen.

Sommaren som gick

Min mc-tur till Frankrike blev ju naturligtvis inte av och ingen semivering heller och så mycket tävlingar som jag planerat blev det inget av heller. Men jag har kämpat för att få Florenses enda stoföl att överleva och jag börjar tordas tro att jag har lyckats. Jag är övertygad om att Cålle lovade Florense att se efter hennes föl när hon inte klarade mer, och det har han gjort med bravur.

Veterinärerna i Strömsholm och han som var här kan bara spekulera i om vad som hänt men de är ganska övertygade om att det var ett större blodkärl i livmodern som blev skadat vid fölningen och som sedan brast.

Två av mina vänner har varit ovärderliga och hjälpt mig så att jag fått sova lite då och då, och äta lite ibland.

Sommaren 2007 kommer jag aldrig att glömma. Att få föl är rena paradiset, tycker jag, men man räknar inte med att det kan blir så här. Det blev helt klart trubbel i paradiset, så mitt, Florense och Ebonits föl heter just "Trouble In Paradise", med smeknamnet Trubbel. □